Model 2023

Tips and tricks
Prima jumătate a secolului XX: până în anul 1950
A doua jumătate a secolului XX: de la anul 1951

Istoria României de-a lungul secolelor nu a avut o evoluție liniară, ci un parcurs marcat de fluctuații și schimbări bruște. Așa cum remarca Nicolae Iorga „istoria este cea dintâi carte a unei nații", subliniind rolul esențial al trecutului în formarea identității naționale. INTRODUCERE GENERALA!!!

În urma celui de Al Doilea Război Mondial, România a fost lăsată în sfera de influență a Armatei Roșii care va instaura regimul totalitar de tip comunist. Actul de la 23 august 1944 prin care România a întors armele împotriva Germaniei a dat o speranță romanilor de revenire la un regim democratic, însă desfășurarea evenimentelor a demonstrat contrariul. Impunerea regimului comunist s-a realizat prin acțiuni succesive.

Astfel, doua fapte istorice desfășurate în România postbelica, în prima jumătate a secolului al-XX-lea au fost instaurarea guvernului condus de comuniști și falsificarea alegerilor parlamentare.

Pe data de 6 martie 1945 se instaurează guvernul condus de Petru Groza dominat de comuniști și de aliații lor din Fontul Național Democrat. După ce a ajuns la guvernare, guvernul Petru Groza a luat mai multe măsuri: reforma agrară din martie 1945 prin care se confiscau proprietățile de peste 50 de hectare, iar pământul era dat țăranilor. La finalul lunii martie este adoptată legea epurării instituțiilor statului prin care sub pretextul înlăturării celor care au colaborat cu Antonescu și cu Germania nazistă au fost înlăturate din instituțiile statului persoanele care se opuneau regimului comunist.

Pe data de 19 noiembrie 1946 au loc primele alegeri parlamentare postbelice câștigate de Blocul Partidelor Democratice o alianța dominată de Partidul Comunist Român, victorie care s-a înfăptuit prin falsificarea rezultatelor finale. Blocul Partidelor Democratice a fost declarat câștigător cu 70% din voturi și obține 349 de mandate în noul Parlament, aceasta fiind cea mai mare fraudă electorală din istoria României. Liderii partidelor de opoziție au protestat, iar SUA și Anglia au denunțat falsificarea alegerilor, însă nu au susținut mai departe partidele istorice. Ca urmare, influența occidentală în România se diminuează.

În februarie 1948 la Congresul PCR are loc fuziunea forțata a PSD cu PCR, formându-se astfel partidul unic, Partidul Muncitoresc Român, al cărui secretar general a fost ales Gheorghe Gheorghiu Dej. Perioada lui Dej, supranumită perioada stalinismului, a cunoscut două etape.
Prima etapă (1948-1959) a fost o etapa de subordonare a României față de URSS, atât în plan intern, cât și extern.
Cea de a doua etapă (1960-1965) a reprezentat etapa detașării României de URSS. (context pentru a face trecerea la Ceaușescu) Trecerea în neființă a lui Gheorghe Gheorghiu Dej în martie 1965 a

necesitat numirea unui nou secretar general. Ca urmare, Nicolae Ceaușescu (1965-1989) este numit secretar general al partidului la Congresul al-IX-lea al Partidului Comunist Român. Ceaușescu a fost considerat reprezentantul noii generații de partid, având 47 de ani. În prima etapă, Ceaușescu și-a consolidat puterea adoptând propriul program politic. Legea fundamentală adoptată în perioada național-comunismului a fost Constituția din 1965.

Perioada comunistă a distorsionat ideea de „voință generală" a lui J.J. Rousseau din lucrarea „Contractul Social", transformând-o în vointa „clasei populare", subordonată unui partid unic, ceea ce contravine spiritul democratic. (introducere opțională pentru constituțiile din 1948, 1952 si 1965).

Constituția din 1965 marchează venirea la putere a noului lider comunist, Nicolae Ceaușescu. Este adoptată la 21 august 1965. Conform articolului 1 noua denumire a țării este „Republica Socialistă România",iar Partidul Muncitoresc Român revine la denumirea de Partid Comunist Român. Constituția consfințește încheierea procesului de colectivizare și de distrugere a proprietății private. Marea Adunare Națională rămâne în continuare organul suprem al puterii de stat, iar Consiliul de Miniștri organul suprem al administrației de stat. Constituția a suferit două modificări. Prima a fost în 1968 când s-a revenit la județe ca formă de administrare locală și s-a introdus calitatea de municipiu pentru orașele mari. Cea de a doua modificare a avut loc în anul 1974 când s-a înființat funcția de președinte pentru Ceaușescu, în scopul consolidării puterii sale.

Nicolae Ceaușescu s-a implicat activ în cadrul Războiului Rece (1947-1991)

Războiul Rece a fost o confruntare ideologică, economică și social-politică între sistemul democratic dominat de SUA și aliații lor și sistemul comunist totalitar, dominat de URSS și aliații ei. Războiul Rece a dominat politica externă a SUA și URSS din 1947 și până la destrămarea URSS, în 1991.

Astfel, două fapte istorice prin care România participă la relațiile internaționale în perioada „Războiului Rece" sunt stabilirea relațiilor diplomatice cu RFG si Israel, respectiv participarea la Conferința de la Helsinki. (reia cerința și numește cele doua acțiuni).

In anul 1967, România este primul stat comunist care stabilește relații diplomatice cu Republica Federală Germania . Totodată, menține relațiile diplomatice cu Israelul după „Războiul de șase zile". România refuză să semneze rezoluția propusă de sovietici prin care Israelul era condamnat ca stat agresor, aducând critici statelor arabe pentru erorile comise. Deoarece păstrează relații bune și cu statele arabe, România devine mediator între diplomații americani, israelieni și arabi.

La data de 30 iulie-1 august 1975 se desfășoară Conferința de la Helsinki, în cadrul căreia România a jucat un rol activ. Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa prevedea egalitatea statelor și respectarea drepturilor statelor mici ,nerecurgerea la forță și la amenințarea cu forță. Pentru statele aflate sub controlul Moscovei, implicit și pentru România, conferința a avut un rol propagandistic, axată pe ideea înțelegerii internaționale. Pentru statele occidentale, conferința a însemnat premisa abolirii progresive a regimurilor comuniste din Europa.

Refuzul lui Nicolae Ceaușescu de a adopta politica de reforme propusă de Mihail Gorbaciov „de glasnost si de perestroika" a determinat izbucnirea unei revoluții. Insurecția izbucnește pe data de 16 decembrie 1989 cu proteste la Timișoara și continuă cu proteste la București. Ca urmare, pe data de 25 decembrie 1989 se desfășoară la Târgoviște procesul lui Nicolae și al Elenei Ceaușescu. Aceștia au fost condamnați la moarte și executați în aceeași zi. (revoluția este contextul pentru a face trecerea la constituția din 1991)

Din punctul meu de vedere, evoluția României, în plan intern, în ultimul deceniu al secolului XX ,spre un regim democratic,a avut ca temei juridic Constituția din 1991. Văzută ca o lege fundamentală ce asigură respectarea unui Contract Social încheiat între suveran și popor de către J.J. Rousseau, Constituția din 1991 reprezintă piatra de temelie a statului de drept.(introducere pentru constituțiile democratice: 1866, 1923, 1991). Înlăturarea regimului comunist, precum și revenirea României la un regim democratic bazat pe pluripartidism, stat de drept și economie de piață a necesitat adoptarea unei noi legi fundamentale. Constituția stabilea ca formă de guvernământ republica (semi-prezidențială), preluată de la fostul regim comunist. Printre cele mai importante principii se numără: pluripartidismul politic, suveranitatea națională și separarea puterilor în stat. Puterea legislativă era deținută de Parlament și de președinte, puterea executivă o exercita Guvernul, iar puterea judecătorească este reprezentată de instanțele judecătorești. Președintele este ales prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat pentru maxim două mandate. Acesta reprezenta România în relațiile internaționale, nu putea fi membru al unui partid politic. Drepturile și libertățile cetățenești erau exprimate din documentele ONU: dreptul la viață, dreptul de a alege și de a fi ales, pedeapsa cu moartea este strict interzisă, dreptul la învățământ în limba maternă. Constituția a fost modificată în anul 2003, în sensul armonizării legislației românești cu cea a Uniunii Europene, pentru a permite aderarea României la UE.

In concluzie, istoria României a fost marcată de abilitatea de a naviga între amenințări politice, conflicte și negocieri, reflectând puterea națiunii romane în fața presiunilor externe. CONCLUZIE GENERALĂ!!!